

تأثیر سرمادهی بر خصوصیات جوانه‌زنی و رشد گیاهچه پنج اکوتیپ علف باغ (*Dactylis glomerata*) در دو شرایط آزمایشگاه و گلخانه^۱

محمدعلی علی‌زاده^{۲*} و علی اشرف جعفری^۳

*۲- نویسنده مسئول، استادیار، بخش بانک ژن، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، پست الکترونیک: Alizadeh@rifr-ac.ir

۳- دانشیار، بخش بانک ژن، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۲/۰۱

تاریخ دریافت: ۸۸/۰۴/۱۳

چکیده

در این تحقیق، اثرهای پیش‌تیمار سرما بر خصوصیات جوانه‌زنی و رشد اولیه (درصد و سرعت جوانه‌زنی، میانگین طول گیاهچه، وزن خشک و نسبت آن به وزن تر، نسبت طول ریشه/ طول ساقه، شاخص بنیه) در ۵ اکوتیپ علف باغ (*Dactylis glomerata*) در دو شرایط آزمایشگاه و گلخانه در قالب آزمایش فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی مورد بررسی قرار گرفتند. در گلخانه صفات میزان پنجه‌دهی و اندازه سطح برگ نیز ارزیابی گردید. در شرایط آزمایشگاه، اعمال تیمار سرما به مدت دو هفته روی بذرهای در دمای ۴°C در مقایسه با شاهد انجام شد. در گلخانه، پس از اعمال دو هفته پیش‌سرما، بذرهای اکوتیپ‌ها در شرایط استاندارد دمای ۴°C ± ۲۰ و دوره روشنایی ۱۶ ساعت و تاریکی ۸ ساعت رشد کردند و بعد تیمار سرمای ۴°C در دو مرحله سن ۱۵ و ۳۵ روزه گیاهچه‌ها در مقایسه با شاهد اعمال گردید. نتایج نشان داد که اکوتیپ‌های بانک ژن و کرج با تیمار سرما دارای بیشترین درصد و سرعت جوانه‌زنی در ژرمناتور بودند. میانگین درصد و سرعت سبزشدن و شاخص بنیه آنها در گلخانه نسبت به سایر اکوتیپ‌ها بیشتر بود. اکوتیپ بانک ژن با داشتن خصوصیات مطلوب جوانه‌زنی و بنیه‌ای در هر دو محیط و تعداد پنجه‌دهی و سطح برگ بیشتر در گلخانه به‌عنوان یکی از اکوتیپ‌های برتر شناخته شد. بعد از اکوتیپ بانک ژن، اکوتیپ‌های کرج و همدان در مرتبه بعدی قرار گرفتند.

واژه‌های کلیدی: سرمادهی، رشد گیاهچه، علف باغ، آزمایشگاه، گلخانه.

مقدمه

(۱۳۸۲). این گیاه دارای فرم افراشته^۴ می‌باشد. تکثیر این گیاه از طریق بذر انجام می‌شود. بذر علف باغ مستعد جوانه‌زنی در اوایل بهار و اواخر تابستان می‌باشد. ارتفاع علف باغ می‌تواند تا ۶۰ تا ۱۲۰ سانتی‌متر باشد (سندگل، ۱۳۶۸).

علف باغ گیاه دائمی با عمر نسبتاً طولانی و جزو گندمیان سردسیری محسوب می‌شود. از آنجایی که این گیاه در مکان‌های با سایه نظیر باغ‌ها رشد می‌کند به علف باغ (Orchard grass) معروف است (حیدری و دری،

۱- این مقاله از پروژه "اثر دما روی بعضی از صفات رشد رویشی و زایشی چند گونه مهم مرتعی در شرایط آزمایشگاه مصوب مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور با کد (۰۳۵۰۰-۸۷-۰۹-۲-۰۹) استخراج گردیده است.

آنها افزایش دما موجب افزایش صفات یاد شده گردید. در تحقیق دیگری Pannangpetch & Bean (1984) اثر درجه حرارت را روی جوانه‌زنی بذر علف باغ تحقیق کرده و نتیجه گرفتند که اگر بذرها در ابتدا در معرض سرمای 2°C و بعد در دمای ثابت و متغیر ($30^{\circ}\text{C} - 10$) قرار گیرند، درصد جوانه‌زنی در بعضی از جمعیت‌ها افزایش می‌یابد. با توجه به تنوع آب و هوایی کشور برای شناسایی رفتار جوانه‌زنی بذر، زمان مناسب بذرپاشی در مراتع مختلف و مطالعه تأثیر سرما در مقایسه با شاهد از اهمیت زیادی برخوردار است. به‌طوری‌که هدف از این مطالعه بررسی تأثیر پیش‌تیمار سرمادهی بر خصوصیات جوانه‌زنی بذر اکوتیپ‌های علف باغ در ژرمناتور و اثر سرما در دو مرحله از رشد گیاهچه (سن ۱۵ و ۳۵ روزه) بر درصد و سرعت سبز شدن بذرها، تعداد پنجه و میزان سطح برگ در گلخانه بوده است.

مواد و روشها

آزمایش ژرمناتور: نمونه‌های بذر پنج اکوتیپ علف باغ با منشأ کرج، اردبیل، بیجار، بانکازن و همدان از بانک‌ژن منابع طبیعی تهیه شدند. بذرها توسط ماده هیپوکلریت سدیم بمدت ۱۵ دقیقه ضدعفونی شدند. ۷۵ عدد بذر از هر اکوتیپ (به تعداد ۲۵ عدد بذر در هر تشتک پتری با تکرار ۳ تایی) قرار داده شدند و در معرض تیمار سرمادهی به‌مدت (دو هفته در دمای 4°C) و شاهد (بدون سرما) قرار گرفتند. نمونه‌های بذر پس از اعمال سرمادهی به داخل ژرمناتور با دمای $3^{\circ}\text{C} \pm 20$ و نور ۱۰۰۰ لوکس لامپ فلورسنت منتقل شدند. آزمون جوانه‌زنی به روش استاندارد انجام شد. درصد و سرعت جوانه‌زنی بذرها بعد از ۳، ۶، ۹، ۱۲، ۱۵ و ۱۸ روز، یادداشت‌برداری گردید. برای تعیین سرعت جوانه‌زنی از فرمول ارائه شده توسط (Maguire, 1962) به‌شرح زیر استفاده شد.

به‌طوری‌که این گونه در سطح وسیعی از مراتع کشور شامل استان‌های شمالی و رشته کوه‌های البرز و زاگرس می‌روید و از آن به‌عنوان چرای مستقیم دام و یا برداشت علوفه استفاده می‌شود. این گونه در مناطقی با ارتفاع ۵۰۰ تا ۳۰۰۰ متر و بارندگی بیش از ۳۰۰ میلی‌متر پراکنش دارد (Rechinger, 1979، مبین، ۱۳۵۹ و صحت‌نیاکی، ۱۳۷۴).

در قرن اخیر به اهمیت اقتصادی و زراعی علف باغ پی برده شده است و امروزه کشت و زرع این نبات به‌عنوان علوفه خالص، ایجاد چراگاه‌های طبیعی و کشت مخلوط با سایر گرامینه‌های مرتعی در برنامه‌های احیاء و اصلاح مراتع قرار گرفته است. با توجه به کمبود علوفه در کشور، ترویج و توسعه کشت علف باغ نقش بسزایی در افزایش تولیدات لبنی و گوشتی خواهد داشت. علف باغ بعد از چرا و یا برداشت علوفه به‌سرعت رشد می‌کند و عملکرد خوبی در سالهای دوم و سوم دارد. این گیاه همچنین مقاومت خوبی به سایه دارد و گیاهی با خوشخوراکی و ارزش غذایی بالاست. میزان ماده خشک قابل هضم و درصد پروتئین آن در مرحله گلدهی به‌ترتیب $61/3$ و $8/2$ گزارش شده است (Christie & McElroy, 1995).

علف باغ در دمای $22^{\circ}\text{C} - 12$ ، رشد نموده و دمای مناسب برای رشد آن 21°C می‌باشد. رشد این گیاه در دماهای بیش از 28°C بشدت کاهش می‌یابد، ولی در دماهای کمتر بخصوص در اوایل بهار و اواخر پاییز رشد بهتری دارد و به همین دلیل نواحی رشد این گیاه مناطق معتدله تا سردسیری^۱ می‌باشد (حیدری و دری، ۱۳۸۲).

در تحقیقی Farrar & Gunn, (2002) افزایش دما بیش از 4°C روی عملکرد سطح برگ، ماده خشک و نسبت ریشه به ساقه و غلظت کربوهیدرات را مطالعه نمودند. براساس نتایج

تعداد گیاهچه‌های گلخانه در روز آخر شمارش

+...+

روز آخر

تعداد گیاهچه‌های گلخانه در روز اول شمارش

SP=

همان روز

تقسیم شدند. در گروه شاهد هیچ گونه تیمار سرما اعمال نشد. در گروه دوم گلدانهای گیاهچه‌های سن ۱۵ روزه، به مدت ۲ هفته در شرایط دمایی (۴°C) قرار گرفتند. در گروه سوم گلدانهای سن ۳۵ روزه به مدت ۲ هفته در معرض سرما (۴°C) قرار گرفتند و بعد همه اکوتیپ‌ها جهت ادامه رشد در شرایط دمایی معمولی ۲۰ ± ۵°C، منتقل شدند و در خاتمه صفات طول ریشه‌چه و ساقه‌چه، سطح برگ، تعداد پنجه و وزن تر و خشک گیاهچه‌ها اندازه‌گیری شد (Lekh & Kairwal, 1993). درصد و سرعت سبز شدن فقط در تیمارهای شاهد و سرمادهی در سن رشد گیاهچه ۱۵ روزه یادداشت گردید.

شرایط خاک از نظر بافت خاک و شرایط آبیاری برای همه گلدانها یکسان بوده؛ به طوری که پس از جمع‌آوری داده‌ها، برای تجزیه داده‌ها به روش فاکتوریل از نرم‌افزار SAS9 استفاده شد. ترسیم نمودارها با استفاده از نرم‌افزار Excel و مقایسه میانگین داده‌ها به روش آزمون دانکن انجام گردید.

نتایج

درصد و سرعت جوانه‌زنی: نتایج تجزیه فاکتوریل نشان داد که در شرایط ژرمیناتور، تفاوت بین پیش تیمار سرما و شاهد برای این دو صفت معنی‌دار نبود (جدول ۱). در گروه‌بندی ۵ اکوتیپ علف باغ براساس آزمون دانکن مشخص گردید که درصد جوانه‌زنی اکوتیپ بانکژن، کرج و همدان به ترتیب به میزان ۹۵، ۸۴ و ۸۷ نسبت به دو اکوتیپ بیجار و اردبیل بیشتر بود (جدول ۲).

بعد از رشد گیاهچه‌ها (۱۵ روز)، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه به روش (Kairwal & Lekh, 1993) اندازه‌گیری شد. در این روش ۵ عدد گیاهچه به صورت تصادفی از هر تکرار انتخاب شدند. با در دست داشتن درصد جوانه‌زنی و طول گیاهچه‌ها، شاخص بنیه به روش (Abdulkaki & Anderson, 1975) برای هر یک از اکوتیپ‌ها با استفاده از فرمول زیر برآورد گردید.

$$Vi = \frac{\%Gr \times MSH}{100}$$

VI = شاخص بنیه

MSH = میانگین طولی گیاهچه (ریشه‌چه + ساقه‌چه)

Gr% = درصد جوانه‌زنی

جهت اندازه‌گیری وزن خشک و نسبت آن به وزن تر، پس از توزین وزن تر گیاهچه‌ها، بلافاصله آنها در فویل آلومینیوم قرار گرفته و به آن دمایی ۸۰°C منتقل شدند و بعد از ۲۴ ساعت، برای تعیین وزن خشک مجدداً توزین شدند.

آزمایش گلخانه: در این آزمایش نیز از بذره‌های همان

۵ اکوتیپ استفاده شد. به طوری که تیمارهای مورد بررسی شامل دو تیمار سرمادهی در ۲ مرحله سنین رشد گیاهچه (۱۵ و ۳۵ روزه) در مقایسه با شاهد بودند. برای اجرای این آزمایش، بذرها ابتدا مورد تیمار با پیش‌سرما به مدت دو هفته قرار گرفتند و بعد در گلدانهای مرکب از خاک، خاکبرگ و ماسه به نسبت (۱:۱:۱) در سه تکرار کشت شدند و در گلخانه با دمایی ۲۰ ± ۱۰°C و نور ۱۰۰۰۰-۶۰۰۰ لوکس در طول روز و محدوده دمایی (۱۲-۵)°C در شب قرار گرفتند. بعد از رشد اولیه، گلدانها به سه گروه

سبز شدن همین اکوتیپ با تیمار سرما نسبت به نمونه شاهد دارای افزایشی به میزان ۴۳ درصد بود (شکل ۱-د). سرعت سبز شدن سه اکوتیپ اردبیل، کرج و همدان با تیمار سرما نسبت به شاهد هم‌گروه ارزیابی شدند (شکل ۱-د).

طول گیاهچه و نسبت طول ریشه به ساقه: در شرایط ژرمیناتور، تفاوت بین میانگین طول گیاهچه در شاهد و پیش تیمار سرما معنی‌دار بود و میانگین کل طول گیاهچه در تیمار شاهد با ۱۰۹ میلی‌متر نسبت به تیمار سرما ۶۶ میلی‌متر بیشتر بود (جدول ۱). در مقایسه بین اکوتیپ‌ها، میانگین طول گیاهچه اردبیل و بانک‌ژن به ترتیب با ۱۱۰ و ۹۳ میلی‌متر بود که در مقایسه با سایر اکوتیپ‌ها بیشتر بود (جدول ۲). در مقایسه اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط، روند تغییرات اکوتیپ‌ها متفاوت بود، ولی اکوتیپ بانک‌ژن با پیش تیمار سرما با طول گیاهچه ۱۲۰ میلی‌متر نسبت به شاهد و سایر اکوتیپ‌ها بیشتر بود (شکل ۱-ر). در ژرمیناتور، تفاوت بین تیمار شاهد و تیمار سرما برای نسبت طول ریشه به ساقه معنی‌دار بود و میانگین این نسبت در تیمار سرما کمتر بود. ژنوتیپ‌های بانک‌ژن و اردبیل با نسبت ۰/۴۲ و ۰/۲۹ به ترتیب بیشترین و کمترین نسبت طول ریشه به ساقه را داشتند. در مقایسه اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط (سرما و شاهد)، اگرچه از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری باهم نداشتند، ولی میانگین اکوتیپ‌های در محیط شاهد بیشتر بود. (جدول ۲ و شکل ۱-ز).

در شرایط گلخانه، میانگین طول گیاهچه و نسبت ریشه به ساقه در سه تیمار شاهد، سرما در سنین ۱۵ روز و ۳۵ روز رشد گیاهچه از لحاظ آماری مشابه بود و به همین ترتیب تفاوت معنی‌داری بین میانگین اکوتیپ‌ها

کمترین و بیشترین سرعت جوانه‌زنی مربوط به بیجار و بانک ژن بود که به ترتیب به میزان ۴ و ۱۲ عدد در روز بود. نتایج درصد جوانه‌زنی اکوتیپ‌ها به تفکیک تیمارهای سرما و شاهد نشان داد که از لحاظ آماری تفاوتی بین میانگین اکوتیپ‌ها در دو تیمار سرما و شاهد مشاهده نگردید (شکل ۱-الف). برای سرعت جوانه‌زنی اثر متقابل اکوتیپ در محیط معنی‌دار بود، به طوری که میانگین سرعت جوانه‌زنی اکوتیپ بانک‌ژن در تیمار سرما نسبت به شاهد بیشتر بود. با وجود این، روند تغییرات سرعت جوانه‌زنی در بقیه اکوتیپ‌ها در هر دو تیمار سرما و شاهد مشابه بود و همگی در یک گروه آماری ارزیابی شدند (شکل ۱-ب). با توجه به نتایج می‌توان گفت که تیمار سرما در ژرمیناتور موجب تحریک و افزایش سرعت جوانه‌زنی در برخی از اکوتیپ‌ها شده است.

بنابراین در شرایط گلخانه، درصد و سرعت سبز شدن فقط در تیمارهای شاهد و سرمادهی در سن رشد گیاهچه ۱۵ روزه یادداشت گردید. تفاوت بین میانگین درصد و سرعت سبز شدن در تیمار شاهد و سرما معنی‌دار بود و میانگین کل اکوتیپ‌ها برای درصد و سرعت سبز شدن در تیمار شاهد بیشتر بود (جدول ۳). به طوری که نتایج گروه‌بندی اکوتیپ‌ها براساس آزمون دانکن نشان داد که اکوتیپ‌های بانک‌ژن و کرج به ترتیب با ۹۷ و ۸۹ درصد بیشترین درصد سبز شدن را نسبت به سه اکوتیپ دیگر داشتند (جدول ۴). بیشترین و کمترین سرعت سبز شدن مربوط به بانک ژن و بیجار به ترتیب به میزان ۱۵ و ۵ عدد در روز بود (جدول ۴). البته در مقایسه میانگین اکوتیپ‌ها به تفکیک محیط‌های شاهد و سرما، نتایج نشان داد که درصد سبز شدن اکوتیپ بانک‌ژن با تیمار سرما دارای افزایش ۱۰٪ با شاهد می‌باشد (شکل ۱-ج). برای سرعت

وزن خشک و نسبت آن به وزن تر: در ژرمیناتور، میانگین وزن خشک در تیمار شاهد با میانگین ۲۸ میلی گرم نسبت به تیمار سرما با ۱۹ میلی گرم بیشتر بود. در مقایسه بین اکوتیپ ها، کرج، بانکژن و همدان به ترتیب با میانگین ۲۵، ۲۵ و ۲۸ میلی گرم نسبت به دو اکوتیپ دیگر برتری داشتند. در مقایسه بین اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط (سرما و شاهد)، وزن خشک اکوتیپ ها در تیمار سرما عموماً نسبت به شاهد کمتر بود (شکل ۲- ر).

بنابراین برای نسبت وزن خشک به تر، تفاوت معنی داری بین تیمار شاهد و سرمای ۱۵ روز مشاهده نشد. ولی تفاوت بین اکوتیپ ها معنی دار بود. اکوتیپ های بانکژن و اردبیل به ترتیب با ۰/۰۸۶ و ۰/۰۵۵ دارای حداکثر و حداقل نسبت وزن خشک به تر بودند (جدول ۲). در مقایسه اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط، روند تغییرات متفاوت بود. به طوری که اکوتیپ بانکژن در تیمار سرما دارای بیشترین نسبت وزن خشک به تر بود (شکل ۲- ز).

در گلخانه، میانگین وزن خشک گیاهچه، در تیمار شاهد با ۳۳۳ میلی گرم نسبت به دو تیمار سرما در سنین ۱۵ و ۳۵ روز رشد گیاهچه بیشتر بود. در مقایسه اکوتیپ ها، نیز تفاوت معنی دار بود. به طوری که اکوتیپ بانکژن با وزن ۳۹۴ میلی گرم نسبت به ۴ اکوتیپ دیگر وزن خشک گیاهچه بیشتری داشت (جدول ۶). در مقایسه اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط (شاهد، تیمار سرما در سنین ۱۵ روز و ۳۵ رشد گیاهچه ها)، نتایج نشان داد که میانگین وزن خشک اکوتیپ بانکژن در تیمار سرما در سنین ۱۵ و ۳۵ روز به ترتیب به میزان

برای هر دو صفت مشاهده نشد (جدولهای ۳ و ۴). در مقایسه اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط، تفاوت اکوتیپ ها از لحاظ طول گیاهچه معنی دار نبود و همگی در یک گروه قرار داشتند (شکل ۲- الف). ولی برای صفت نسبت طول ریشه به ساقه، میانگین اکوتیپ های کرج و همدان در تیمار سرمای ۱۵ روزه نسبت به شاهد و سرما در سن ۳۵ روز رشد گیاهچه بیشتر بود (شکل ۲- ب).

شاخص بنیه بذر: در ژرمیناتور، میانگین بنیه بذر در تیمار شاهد با شاخص ۹۱ نسبت به تیمار سرما با شاخص ۵۲ بیشتر بود. بنابراین در مقایسه بین اکوتیپ ها، اردبیل با شاخص بنیه ۹۰ نسبت به سایر اکوتیپ ها دارای شاخص بنیه بذر بیشتری بود (جدول ۲). در مقایسه بین اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط تفاوت معنی داری بین اکوتیپ های دو محیط شاهد و سرما مشاهده نشد (شکل ۲- ج).

با ارزیابی شاخص بنیه در گلخانه مشخص شد که تیمار شاهد با شاخص ۱۷۰ نسبت به تیمارهای سرما در سنین ۱۵ روز و ۳۵ روز دارای میانگین بیشتری بود. در مقایسه بین اکوتیپ ها، شاخص بنیه سه اکوتیپ بانکژن، کرج و همدان به ترتیب (۱۸۶، ۱۷۹ و ۱۴۶) نسبت به دو اکوتیپ بیجار و اردبیل بیشتر بود (جدول ۴). در مقایسه اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط (شاهد، سرما سن ۱۵ روز و سرمای سن ۳۵ روز رشد گیاهچه)، نتایج نشان داد که شاخص بنیه اکوتیپ بانکژن، در سرمای سن ۱۵ روز به میزان ۲۰۹، دارای افزایش معنی داری نسبت به شاهد و سرمای سن ۳۵ روز بود. نتایج بیانگر کاهش بیشتر شاخص بنیه بذر با سرما در سن ۳۵ روزه بود (شکل ۲- د).

شرایط گلخانه اندازه‌گیری شد. به‌طوری‌که در شرایط گلخانه، میانگین تعداد پنجه و اندازه سطح برگ در ۳ تیمار شاهد، سرمای سنین ۱۵ و ۳۵ روز رشد گیاهچه، مشابه و میانگین هر سه تیمار در یک گروه قرار گرفتند (جدول ۳). تفاوت بین اکوتیپ‌ها، برای تعداد پنجه معنی‌دار نبود در صورتی‌که تفاوت بین آنها برای سطح برگ معنی‌دار بود. اکوتیپ همدان با میانگین ۵ سانتی‌متر مربع نسبت به بقیه برتری داشت (جدول ۴). در مقایسه اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط (شاهد، سرما در سنین ۱۵ و ۳۵ روز)، اکوتیپ کرج بیشترین تعداد پنجه در سرما سن ۳۵ روز رشد گیاهچه‌ها تولید نمود (شکل ۳-ج). به همین ترتیب برای اندازه سطح برگ، بیشترین میزان سطح برگ از اکوتیپ بانک ژن در تیمار سرمای ۱۵ روز بدست آمد (شکل ۳-د).

۴۶۷ و ۴۰۰ میلی‌گرم، دارای افزایش ۳۳٪ و ۲۰٪ نسبت به تیمار شاهد بود (شکل ۳-ز).

در شرایط گلخانه، نسبت وزن خشک به وزن تر گیاهچه در شاهد بیشتر بود. (در مقایسه بین اکوتیپ‌ها، هم‌گروه ارزیابی شدند). با وجود این، در مقایسه میانگین اثرهای متقابل اکوتیپ در محیط (شکل ۳-الف)، اکوتیپ‌ها روند متفاوتی را به نمایش گذاشتند، بطوری‌که نسبت وزن خشک به تر اکوتیپ کرج با تیمار سرما نسبت به شاهد افزایشی بود و در مقابل نسبت وزن خشک به تر اکوتیپ اردبیل در تیمار شاهد بیشتر بود (شکل ۳-ب).

پنجه‌دهی و سطح برگ: در ژرمیناتور امکان پنجه‌دهی و اندازه‌گیری سطح برگ برای اکوتیپ‌ها وجود نداشت بنابراین میانگین تعداد پنجه‌دهی و سطح برگ فقط در

جدول ۱- میانگین خصوصیات جوانه‌زنی و بنیه‌ای ۵ اکوتیپ علف باغ با تیمار سرما در ژرمیناتور

تیمار	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی	طول گیاهچه (میلی‌متر)	وزن خشک (میلی‌گرم)	شاخص بنیه	نسبت وزن خشک/تر	نسبت طول ریشه/ساقه
سرما	۷۸a	۹a	۶۶b	۱۹b	۹۱a	۰/۰۷۲a	۰/۲۰b
شاهد	۸۰a	۸a	۱۰۹a	۲۸a	۵۲b	۰/۰۷۸a	۰/۲۵a

بین میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابه می‌باشند از نظر آماری ($P \leq 0.05$) تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۲ - خصوصیات جوانه‌زنی و بنیه‌ای ۵ اکوتیپ علف باغ در ژرمیناتور

منشأ بذر	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی	طول گیاهچه (میلی‌متر)	وزن خشک (میلی‌گرم)	شاخص بنیه	نسبت وزن خشک/تر	نسبت طول ریشه/ساقه
کرج	۸۴ ab	۱۱ ab	۷۴ b	۲۵a	۶۴b	۰/۰۸۱ a	۰/۳۷ ab
اردبیل	۷۷ b	۹ b	۱۱۰a	۱۸b	۹۰ a	۰/۰۵۵ b	۰/۲۹ c
بیجار	۵۱ c	۴c	۷۶ b	۲۰b	۴۲c	۰/۰۷۵ ab	۰/۳۴ bc
بانک ژن	۹۵a	۱۲ a	۹۴ab	۲۵ a	۹۰ a	۰/۰۸۶ a	۰/۴۲ a
همدان	۸۷ ab	۹ b	۸۲b	۲۸ a	۷۵ ab	۰/۰۸ a	۰/۳۹ ab

بین میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابه می‌باشند از نظر آماری ($P \leq 0.05$) تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۳- میانگین کل خصوصیات جوانه‌زنی، تعداد پنجه و سطح برگ ۵ اکوتیپ علف باغ با تیمار سرما در گلخانه

تیمار	نسبت طول ریشه/ساقه	نسبت وزن خشک/تر	شاخص بنيه بذر	وزن خشک (میلی‌گرم)	طول گیاهچه (میلی‌متر)	سرعت سبز شدن	درصد سبز شدن	تعداد پنجه	سطح برگ (سانتی‌متر مربع)
سرما	۰/۵۲a	۰/۳۶b	۱۳۴b	۱۹۹b	۱۷۰a	۱۰/۴۷a	۷۶b	۹/۴۷a	۳/۷۰a
شاهد	۰/۵۰a	۰/۴۵ab	۱۷۰a	۳۳۳a	۱۹۲a	۹/۵ab	۹۱a	۱۰/۱a	۴/۱۲a

بین میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابه می‌باشند از نظر آماری ($P \leq 0.05$) تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۴- میانگین کل خصوصیات جوانه‌زنی، تعداد پنجه و سطح برگ ۵ اکوتیپ علف باغ با سرما در گلخانه

منشأ بذر	نسبت طول ریشه/ساقه	نسبت وزن خشک/تر	شاخص بنيه بذر	وزن خشک (میلی‌گرم)	طول گیاهچه (میلی‌متر)	سرعت سبز شدن	درصد سبز شدن	قدرت پنجه دهی	سطح برگ (سانتی‌متر مربع)
کرج	ا۰/۵۱	ا۰/۳۲	ا۱۷۲	ب۲۱۶	ا۱۶۹	ا۱۱/۵	ab۸۹	ا۸/۸	ab۳/۵
اردبیل	ا۰/۴۷	ا۰/۴۲	bc۱۲۲	b۲۱۱	ا۱۴۷	ا۱۰/۷	b۸۲	ا۱۲/۱	b۲/۵
بیجار	ا۰/۵۱	ا۰/۴۱	c۹۳	b۲۱۲	ا۱۸۷	ا۴/۹۳	c۶۰	ا۸/۶	ab۳/۹
بانک ژن	ا۰/۴۹	b۰/۴۰	ا۱۸۶	ا۳۹۴	ا۱۸۳	ا۱۵/۲۴	ا۹۷	ا۸/۸	ab۲/۴
همدان	ا۰/۵۵	ا۰/۴۲	ab۱۴۶	b۱۹۸	ا۱۹۴	ا۱۰/۱	۸۱b	ا۱۱/۷	ا۴/۷

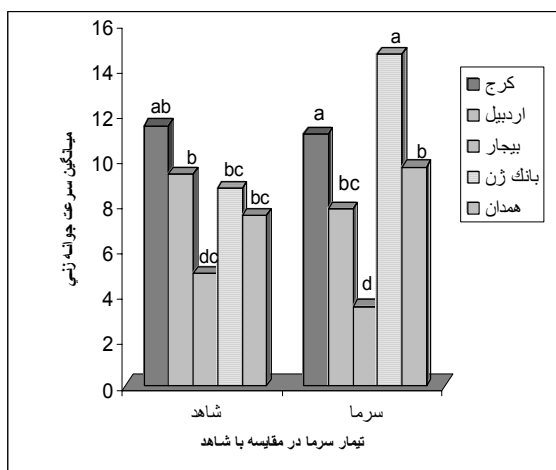
بین میانگین تیمارهایی که دارای حروف مشابه می‌باشند از نظر آماری ($P \leq 0.05$) تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

بحث

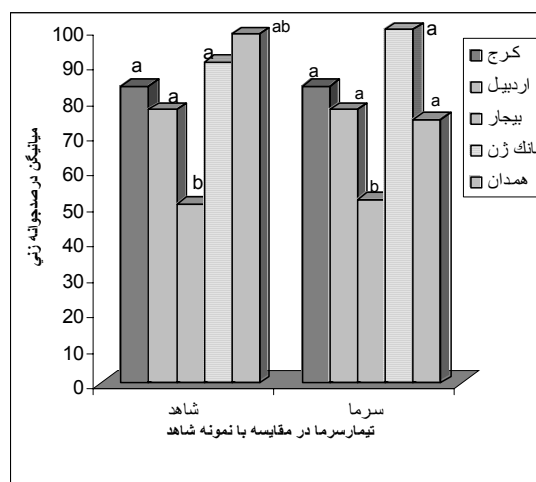
میانگین درصد و سرعت جوانه‌زنی در اکوتیپهای بانک ژن و کرج نسبت به سایر اکوتیپها در هر دو آزمایش گلخانه و ژرمیناتور در تیمار سرما نسبت به شاهد بیشتر بود؛ این نتیجه با یافته تحقیقاتی (Pannangpetch & Bean, 1984) مطابقت داشت. این محققان اثر درجه حرارت را روی جوانه‌زنی بذر برخی جمعیت‌های علف باغ مطالعه نمودند و نتایج مطالعه آنها نشان داد که در معرض قرارگرفتن بذرها در 2°C و بعد با دمای ثابت و متغیر $(10 - 30)^{\circ}\text{C}$ ، افزایش جوانه‌زنی در بعضی از جمعیت‌های علف باغ مشاهده شد، در عین حال برای بعضی از جمعیت‌ها تفاوت معنی‌داری با شاهد مشاهده نشد.

نتایج بدست‌آمده نشان داد که واکنش اکوتیپها در مرحله جوانه‌زنی نسبت به سرما متفاوت بود. به طوری که در بین ۵ اکوتیپ مورد استفاده، درصد و سرعت جوانه‌زنی اکوتیپ بانک ژن در دو محیط ژرمیناتور و گلخانه نسبت به سایر اکوتیپها بیشتر بود (جدولهای ۲، ۴). واکنش سرعت جوانه‌زنی اکوتیپ بانک ژن نسبت به سرما بیشتر از درصد جوانه‌زنی بود (شکل‌های ۱-ب و ۱-د).

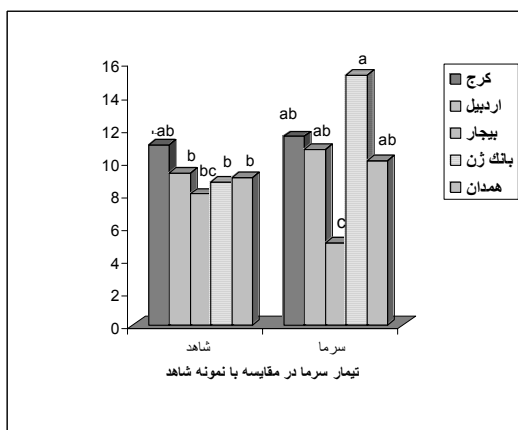
(Perry (1987) و Pederson *et al.*, (1993) بر اهمیت سرعت جوانه‌زنی به عنوان یکی از جنبه‌های مهم بنيه بذر تأکید کردند و از آن به عنوان یکی از عوامل محدودکننده در استقرار گیاهان نام بردند. بطورکلی،

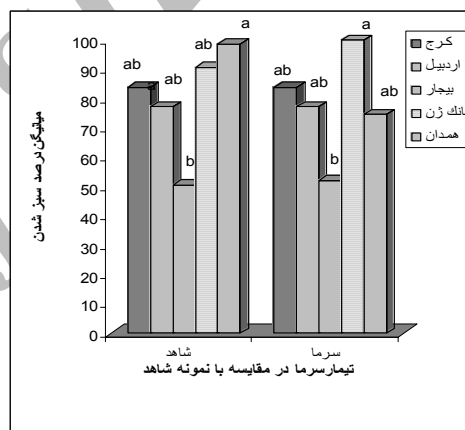
ب: سرعت جوانه‌زنی در شرایط آزمایشگاه (ژرمیناتور)

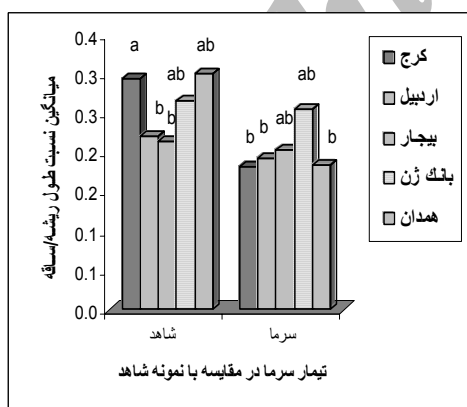
الف: درصد جوانه‌زنی در شرایط آزمایشگاه (ژرمیناتور)

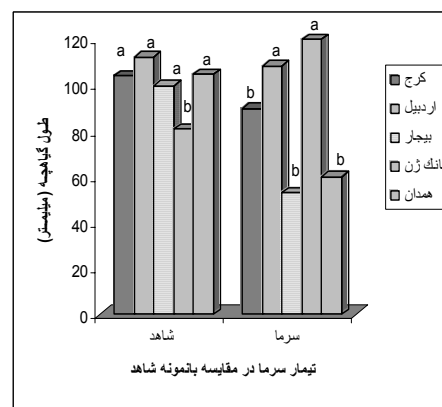
د: سرعت سبز شدن در شرایط گلخانه

ج: درصد سبز شدن در شرایط گلخانه

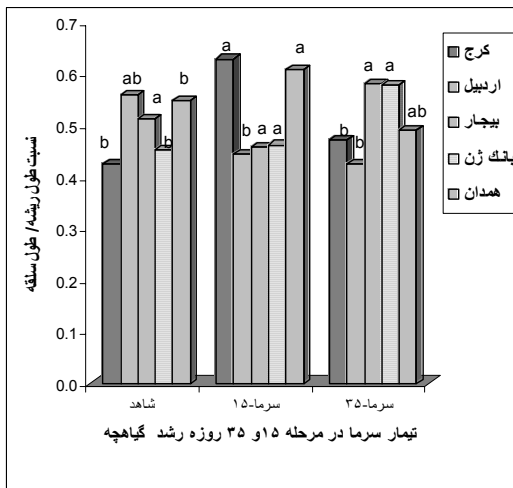
ز: نسبت طول ریشه به ساقه در آزمایشگاه

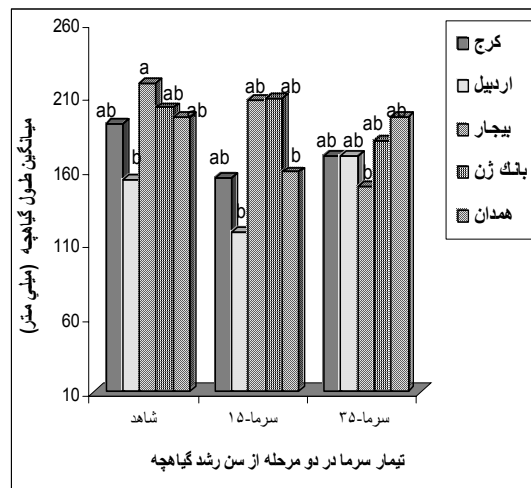
ر: طول گیاهچه (میلی‌متر) در آزمایشگاه

شکل ۱- واکنش درصد، سرعت جوانه‌زنی و طول گیاهچه ۵ اکوتیپ علف باغ (*Dactylis glomerata*) نسبت به

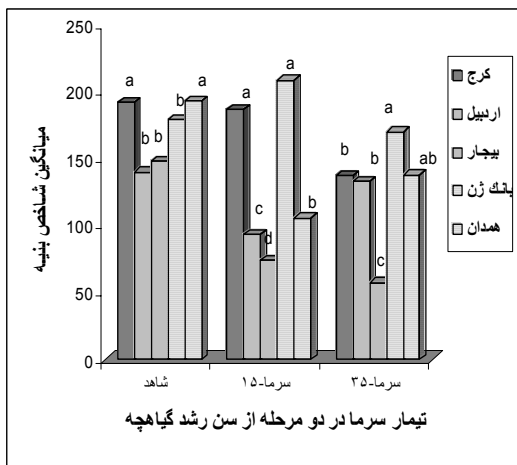
تیمار سرمادهی در شرایط ژرمیناتور (الف-ب)، گلخانه (ج-د) و ژرمیناتور (ر-ز)

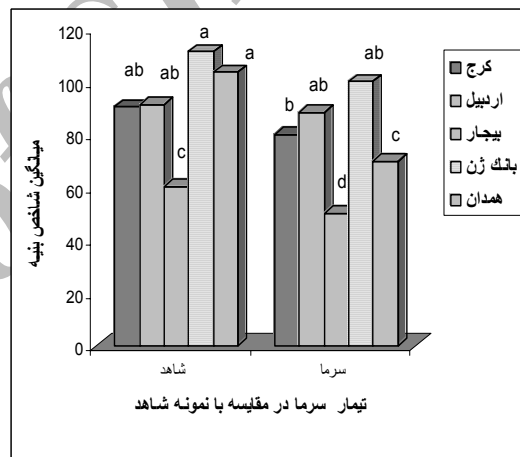
ب: نسبت طول ریشه به ساقه در گلخانه

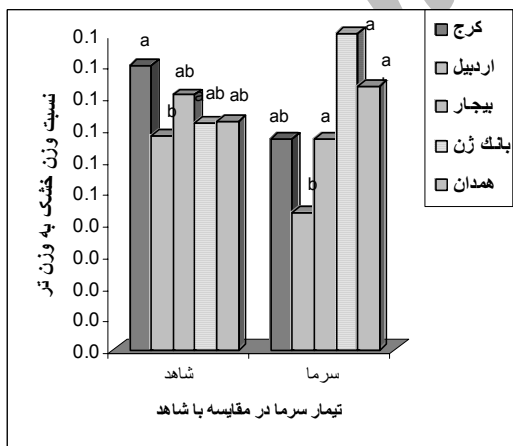
الف: طول گیاهچه (میلی متر) در گلخانه

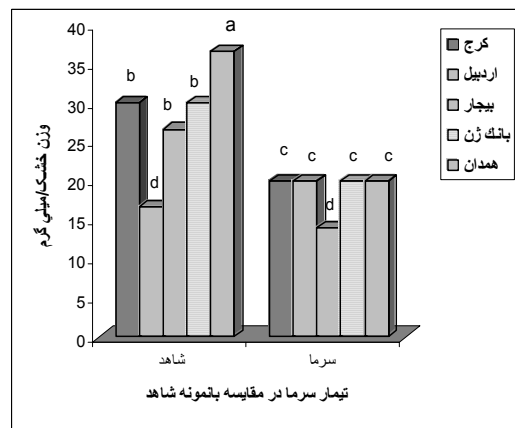
د: شاخص بنيه در گلخانه

ج: شاخص بنيه در آزمایشگاه

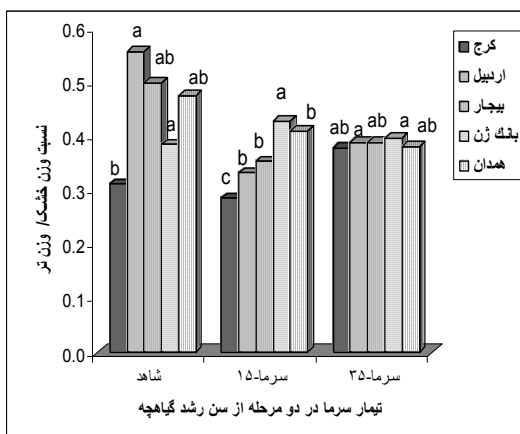

ز: نسبت وزن خشک به وزن تر در آزمایشگاه

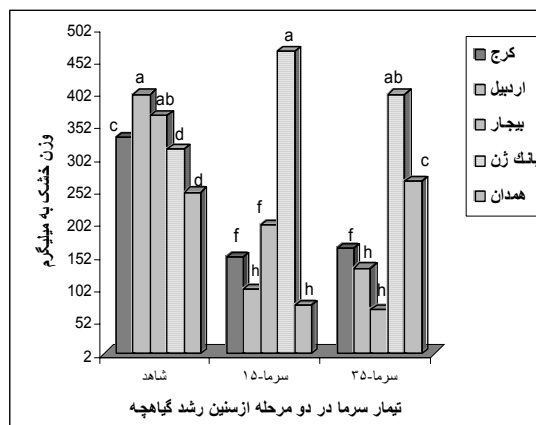

ر: وزن خشک (میلی گرم) در آزمایشگاه

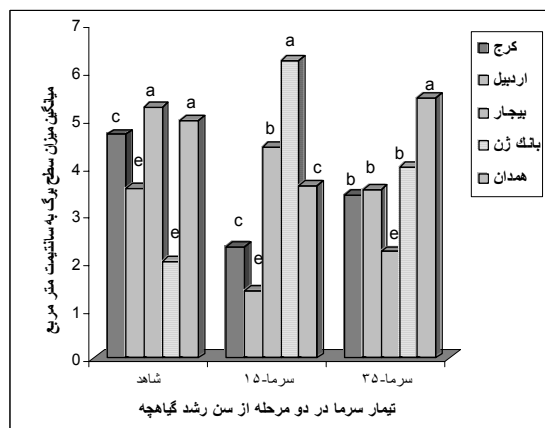
شکل ۲- نسبت طول ریشه به ساقه، شاخص بنيه، وزن خشک و نسبت آن به وزن تر ۵ اکوتیپ علف باغ (*Dactylis glomerata*) با تیمار سرما در گلخانه (الف- ب)، ژرمیناتور و گلخانه (ج- د) و ژرمیناتور (ر- ز)

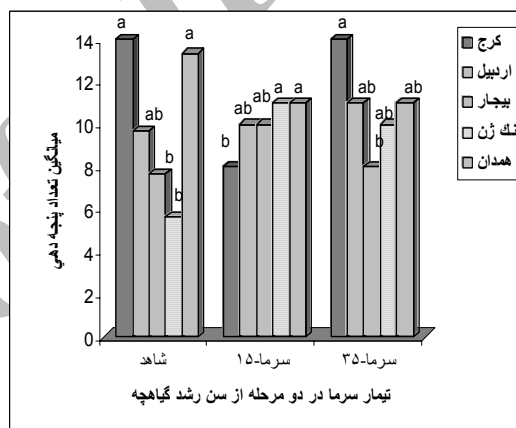
ب: نسبت وزن خشک به تر گیاهچه در گلخانه

الف: وزن خشک گیاهچه در گلخانه

د: سطح برگ در گلخانه

ج: تعداد پنجه در گلخانه

شکل ۳ - واکنش وزن خشک، نسبت وزن خشک به وزن تر، تعداد پنجه و سطح برگ در ۵ اکوتیپ علف باغ (*Dactylis glomerata*) با تیمار سرما در گلخانه

افزایش سطح برگ و وزن خشک می‌شود. با وجود این، این یافته در مورد نتایج سایر اکوتیپ‌ها انطباق نداشت. بنابراین می‌توان گفت که در مرحله جوانه‌زنی واکنش اکوتیپ‌ها نسبت به سرما متفاوت است و در برخی اکوتیپ‌ها اعمال تیمار سرما در جوانه‌زنی و استقرار گیاهچه مفید، اما برای برخی دیگر تأثیر چندانی نخواهد داشت. آزمایش‌های متعددی بر تأثیر سرما بر ورنالیزاسیون گراس‌ها از جمله علف باغ تأکید دارد. بنابراین اگرچه

در آزمایش گلخانه، افزایش تعداد پنجه و سطح برگ در اکوتیپ بانک ژن در تیمار سرما نسبت به شاهد دارای افزایش می‌باشد (شکل ۳ - ج و ۳ - د). این نتیجه با نتایج تحقیق (Farrar & Gunn, 2002) مطابقت داشت. این محققان، اثر افزایشی دما به میزان ۴°C از اولین روز آزمایش (درجه حرارت پایه) بر روی سطح برگ و وزن خشک را مطالعه کردند و به این نتیجه رسیدند که افزایش دمای روزانه بر پایه درجه حرارت تجمعی، موجب

سندگل، ع.، ۱۳۶۸. اصول تولید و نگهداری بذر گیاهان مرتعی و علوفه‌ای، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور. صحت نیایی، ن.ا.، ۱۳۷۴. پوشش گیاهی علوفه در هرباریوم کیو لندن. شماره ۱۶۸، انتشارات دانشگاه شهید چمران، اهواز. مبین، ص.، ۱۳۵۹. رستنی‌های ایران، فلور گیاهان آوندی، جلد اول، شماره ۱۵۰۰، انتشارات دانشگاه تهران.

- Abdul-baki, A.A. and Anderson, J.D., 1975. Vigour determination in soybean seed by multiple criteria. *Crop Sci.* 13: 630-633.
- Christie, B.R. and McElroy, A.R., 1995. Orchardgrass. In: "Forages" (eds. Barnes et al), Iowa State University Press, Iowa, USA, pages 357-372.
- Gunn, S. and Farrar, J.F., 2002. Effects of a 4°C increase in temperature on partitioning of leaf area and dry mass, root respiration and carbohydrates, *Journal Functional Ecology* 13: 12-2.
- Lekh, R. and Khairwal, I.S., 1993. Evaluation of pearl millet hybrids and their parents for germ inabily and field emergence. *Indian Jour. Plant Physiol.* 2: 125-127.
- Maguire, J.D., 1962. Speed of germination: aid in selection and evaluation for seedling vigour. *Crop Sci.* 2: 176-177.
- Pannangpetcht, K. and Bean, E.V., 1984. Effects of Temperature on Germination in Populations of *Dactylis glomerata* from NW Spain and Central Italy, *Annals of Botany*, 53: 633-639.
- Pederson, L., Jqrgensen P.E. and Poulsen, I., 1993. Effect of seed vigour and dormancy on field emergence, development and grain yield of winter wheat (*Triticum aestivum* L.) and winter barley (*Hordeum vulgare* L.), *Seed Sci Tech.* 21: 159-178.
- Perry, D.A., 1978. Report of the vigour test committee for 1974-1977. *Seed Sci. Tech.* 6: 151-181.
- Rechinger, K.H., 1970. Flora Iranica. Number 70: 12-14. Published in Austria
- Harmens, H. Stirling, C. M., Marshall, C. and Farrar J. F. 2000: Is Partitioning of Dry Weight and Leaf Area Within *Dactylis glomerata* Affected by N and CO2 Enrichment, *Annals botany* 86: 833-839.

تأثیر سرما بر خصوصیات جوانه‌زنی و بینه‌ای برخی از اکوتیپ‌ها ناچیز و در برخی موارد کاهش یافته است، اما نباید از این امر غافل شد که سرما جهت تکمیل فرایند رشد زایشی گیاه ضروریست. بنابراین لازم است تحقیقات در این مورد ادامه یابد تا بتوان از تأثیر سرمادهی بر رشد زایشی و تولید بذر گراس‌ها پی برد و گونه‌های مناسب مناطق آب و هوایی کشور را شناسایی نمود. در حال حاضر تحقیقات تکمیلی در این رابطه در مؤسسه در حال اجرا می‌باشد.

بنابراین دو صفت تعداد پنجه زیاد و سطح برگ از مؤلفه‌های مهم استقرار گیاهچه بشمار می‌آیند (Harmens *et al.*, 2000). اکوتیپ بانک‌ژن با داشتن خصوصیات جوانه‌زنی شامل درصد و سرعت جوانه‌زنی بالا با تأثیر سرما در شرایط ژرمیناتور و گلخانه و بالابودن پنجه‌دهی و سطح برگ در اثر سرما با شرایط گلخانه به‌عنوان یکی از اکوتیپ‌های برتر محسوب شد. بعد از اکوتیپ بانک‌ژن، اکوتیپ کرج و همدان دارای خصوصیات جوانه‌زنی بالا به‌ویژه تعداد پنجه و سطح برگ بیشتر بود که در مرحله بعدی قرار گرفتند.

منابع مورد استفاده

- حیدری، ح. و دری، م.آ.، ۱۳۸۲. نباتات علوفه‌ای (گندمیان)، جلد دوم، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، فصل ۹، ص ۲۰۶-۱۸۱.

The effect of cold treatment on germination characteristics and vegetative traits in five ecotypes of *Dactylis glomerata* in germinator and greenhouse

Alizadeh, M.A.^{1*} and Jafari, A.A.²

1*- Corresponding Author, Assistant Professor, Group of Gene Bank, Research Institute of Forests and Rangelands
Tehran-Iran. Email: Alizadeh@rifr-ac.ir

2- Associate Professor, Group of Gene Bank Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran-Iran.

Received: 04.07.2009

Accepted: 20.02.2010

Abstract

The effect of pre-cool temperature was studied on seed characteristics including: percent and speed of germination, seedling height, root/shoot length ratio, seedling weight, seedling dry/fresh weight ratio and vigour index in five ecotypes of *Dactylis glomerata* in laboratory and greenhouse condition. Beside of seed germination characteristics, some vegetative growth properties such as tiller number and leaf area were measured in greenhouse experiment. In laboratory condition, pre-cool germination temperature (4 °C) was applied by two weeks on seeds of ecotypes before standard germination test. In greenhouse, the seeds of five ecotypes were sown on pots with fluctuation temperatures 20±5°C during day and (5-12 °C) during night time. The 4 °C was used as base temperature for cold treatment on 15 and 35 days of seedling growth stage compared control. Data were collected and analyzed using factorial experiment method. Results showed, some ecotype like Gene bank had higher values for percent and speed of germination and vigour index than other ecotypes in both experimental conditions. The same ecotype had higher values for tiller number and leaf area than others in both control and cold treatment. It follows by two ecotypes of Hamadan and Karaj with high level of tiller number and leaf area in reaction by cold treatment compare with control in greenhouse. With regard to results, for all seed characteristics, tiller number and leaf area, Gene bank and then Karaj and Hamadan ecotypes were superior compared with other ecotypes.

Key words: Cold treatment, seedling growth, orchard grass, laboratory, greenhouse